

Indigneu-vos! Un crit d'alerta fet des de l'autoritat moral i des de l'optimisme

Susagna Argemí¹

El fenomen desencadenat per aquest crit és una ordre. Una ordre perquè està formulat en imperatiu. Una ordre que ha apel·lat a la nostra consciència de ciutadans i no ha deixat ningú indiferent. Petits, grans, joves, vells, gents de tots els extractes socials i condicions, han vist, sentit, parlat o participat activament d'aquesta mobilització per les places de ciutats i pobles atiats per aquest món global i en xarxa. Un crit que ha assaltat els carrers i ha obligat a tothom, hi estigués d'acord o no a rescatar el mot indignació del seu somni als diccionaris.

Així, s'ha esdevingut, durant unes setmanes un imperatiu moral que s'ha encomanat com el llumí encès de la primavera àrab. I és que la gent ja comença a estar cansada de veritat. I quan el bosc està molt sec, ja se sap, una espurna és suficient per cremar de valent i si a sobre, en comptes d'aigua s'hi tira llenya com han fet els nostres *anomenats* polítics, amb els braços policíacs, el llautó ha quedat del tot al descobert.

Però ara cal fer alguna cosa més. Stéphane Hessel ja ha publicat el seu segon crit: «Comprometeu-vos!». I m'agradaria equivocar-me, però si prest a protestar hi pot estar qualsevol, està, realment, el cos social suficientment cohesionat i preparat per comprometre's? La qual cosa, al seu torn, em porta a preguntar-me a qui representen realment els indignats...

La solidaritat i el compromís es practica habitualment en silenci, en la relació diària amb els altres, amb la voluntat individual de caminar una mica més enllà del nostre propi cercle amb el *sense papers*, amb l'immigrant, amb el desnonat. Tal com diu Hessel parlant des de la seva experiència amb la Resistència francesa, l'enemic dels nostres temps és més difús, per això penso que el fet que hagi aconseguit despertar-nos de la nostra mandra, del nostre conformisme, de la nostra inèrcia i letargia és formidable, però encara cal un salt acrobàtic qualitatius tal com ens anima al final del seu llibre, dient-nos que: «crear és resistir, resistir és crear».

¹ Mestra i Formadora de Formadors. Universitat de Barcelona.